

rötterna o. s. v., hvilken uppställning bör betydligt underlätta arbetet med att bestämma arten af en skadeinsekt eller parasitsvamp, som anträffas ute i naturen.

Den andra hufvudafdelningen innehåller en systematisk beskrifning på de växtformer och djur, hvilka förorsaka sjukdomar och skador på de af landbrukaren odlade växterna. Första afdelningen upptager ett mycket stort antal, 409 arter, parasitsvampar jämte korta beskrifningar på familjer, släkten och de flesta arter; den andra, af obetydligt omfång, högre växter, som lefva på andras bekostnad, nämligen våra representanter af släktena *Cuscuta*, *Orobanche* och *Viscum* (14 arter). Största lotten har dock tilldelats de lägre djuren, nämligen maskar, leddjur och mollusker.

S. L.

SMÄRRE UPPSATSER.

Galeruca Xanthomelæna SCHRNK. I en notis uti Entomologisk Tidskrift, årg. 12, sid. 157 (1891), omnämnes af löjtnant CLAES GRILL, att han samma år funnit ett exemplar af denna ännu hos oss ytterst sällsynta skalbagge vid Gimo i Upland. Då det således ånyo är konstateradt, att den tillhör vår fauna, och dess uppträdande i större mängd möjligen kan vara endast en tidsfråga, torde några upplysningar om dess förekomst i andra länder böra meddelas.

I vissa delar af Tyskland, Österrike och Frankrike har den någon gång visat sig i oerhörd mängd och betydligt skadat almarna, särskildt *Ulmus Campestris*. År 1837 lærer den hafva emigrerat till Förenta Staterna och sedermera utbredt sig öfver detta lands nordöstra delar samt där anställt stora härjningar. Larverna vistas från maj till augusti på undersidan af bladen, hvilken de genomäta, så att rader af runda hål bildas mellan nerverna.

Såsom utrotningsmedel har man i Amerika begagnat ett färgstoff, som man kallar londonpurpur samt parisergrönt (kejsargrönt), hvilka färgämnen äro starkt arsenikhaltiga, och i små portioner blandas med vatten, som medelst stril sprutas på bladens undersida. Se U. S. Dep. of Agric., Div. of Ent. Bulletin N:o 6, sid. 1—18 (1885).

S. L.